

skrita!“ Pri Česnovki sem živel prav dobro. Za južino mi je dajala vsak dan razen belega kruha in sira ali klobase tudi merico izborne starine. Tudi kmetiške jedi je znala pripraviti tako okusno, da bi jih bil domalega vsak gospod užival v slast in z zadovoljnostjo. K Česnu sta dohajala včasih tudi župnik Andrej Bohinec in njegov kapelan. Bila sta oba jako izobrazena moža. Za take odlične goste je imela teta posebno sobo v prvem nadstropju. Večkrat sta povabila tudi mene, da prisedem k njima, pa me izpraševala iz zgodovine in zemljepisa. Moji odgovori so ju silno veselili, neprenehoma sta me trkala po ramah, hvalila in mi prorokovala veliko srečo v življenju, naj si že izberem kateri stan hočem. Posojala sta mi tudi svoje knjige, kar mi je bolj ugajalo nego njiju predebela in često nezasluzena hvala. Od župnika sem dobil več dobrih potopisov in zemljepisnih knjig in Šafařikove „Slovanske starožitnosti“ v nemškem prevodu, od kapelana pa razen drugih knjig, katerih naslov sem pozabil, Plutarhovo življenje grških in rimskih velikih mož, sosebno vojskovodij. Ta tolsta knjiga me je tako mikala in oduševila, da sem jo dvakrat prečital in bi jo čital z veseljem še tretjič, ko bi jo mogel dobiti. —

(Dalje prihodnjič.)

Pesem:

(Belokranjski motiv.)

*Z*ora vstaja na obzorju —
vse še sanja sladki san . . .
Moje srce pa ne spava,
bolno je in polno ran.

Kako spalo, počivalo
moje revno bi srce,
dragi k meni ne prihaja,
mimo mene k drugi gre . . .

Nekdaj grlil mene dragi
in poljubljal mi oči,
zdaj mu srce drugo ljubi,
jaz pa temne le noči! —

Tihozor.